

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 267/2010

z dnia 24 marca 2010 r.

w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych w sektorze ubezpieczeniowym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1534/91 z dnia 31 maja 1991 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych w sektorze ubezpieczeniowym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. a), b), c) i e),

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (EWG) nr 1534/91 upoważnia Komisję do stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽²⁾ w drodze rozporządzenia do niektórych kategorii porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk w sektorze ubezpieczeniowym, które mają na celu współpracę w zakresie:

— ustalania wspólnych taryf składek na podstawie wspólnie opracowanych danych statystycznych lub liczby zgłoszonych roszczeń,

— ustalania wspólnych standardów ogólnych warunków ubezpieczeń,

— wspólnego ubezpieczania od pewnych rodzajów ryzyka,

— zaspokajania roszczeń,

— badania i zatwierdzania urządzeń zabezpieczających,

— rejestrów i informacji dotyczących zwiększonego ryzyka.

(2) Zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1534/91 Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 358/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych w sektorze ubezpieczeniowym⁽³⁾. Rozporządzenie (WE) nr 358/2003 wygasa z dniem 31 marca 2010 r.

(3) Rozporządzenie (WE) nr 358/2003 nie przyznaje wyłączenia w odniesieniu do porozumień dotyczących zaspokajania roszczeń oraz rejestrów i informacji dotyczących zwiększonego ryzyka. Komisja uznała, że brakuje jej wystarczającego doświadczenia w załatwianiu pojedynczych spraw, aby móc wykorzystać kompetencje przyznane jej w tych dziedzinach rozporządzeniem (EWG) nr 1534/91. Sytuacja ta nie uległa zmianie. Ponadto, mimo że rozporządzenie (WE) nr 358/2003 przyznało wyłączenie dotyczące ustalania standardów ogólnych warunków ubezpieczeń oraz badania i zatwierdzania urządzeń zabezpieczających, niniejsze rozporządzenie nie powinno tego czynić, ponieważ przeprowadzony przez Komisję przegląd funkcjonowania rozporządzenia (WE) nr 358/2003 wykazał, że nie było już konieczne uwzględnianie takich porozumień w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych dla konkretnego sektora. W związku z tym, że wspomniane dwie kategorie porozumień nie są właściwe dla sektora ubezpieczeniowego oraz że, jak pokazał przegląd, mogą budzić określone obawy o naruszenie zasad konkurencji, bardziej odpowiednie jest poddanie ich samoocenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 7.6.1991, s. 1.

⁽²⁾ Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 81 Traktatu WE stał się art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Treść tych dwóch postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia do art. 81 Traktatu WE.

⁽³⁾ Dz.U. L 53 z 28.2.2003, s. 8.

- (4) W wyniku konsultacji publicznych rozpoczętych w dniu 17 kwietnia 2008 r. Komisja przyjęła w dniu 24 marca 2009 r. sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady z funkcjonowania rozporządzenia (WE) nr 358/2003 („sprawozdanie”) ⁽¹⁾. W sprawozdaniu i załączonym do niego dokumencie roboczym („dokument roboczy”) zawarto wstępne wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 358/2003. W dniu 2 czerwca 2009 r. Komisja zorganizowała posiedzenie konsultacyjne z zainteresowanymi stronami, w tym przedstawicielami sektora ubezpieczeniowego, organizacji konsumenckich i krajowymi organami odpowiedzialnymi za konkurencję, w sprawie ustaleń i wniosków zawartych w sprawozdaniu i dokumencie roboczym.
- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać skuteczną ochronę konkurencji, a równocześnie przynosić korzyści konsumentom oraz zapewniać odpowiednie bezpieczeństwo prawne przedsiębiorstwom. W dążeniu do realizacji tych celów należy uwzględnić doświadczenie Komisji w tej dziedzinie oraz wyniki konsultacji prowadzących do przyjęcia niniejszego rozporządzenia.
- (6) Rozporządzenie (EWG) nr 1534/91 wymaga, aby rozporządzenie Komisji w sprawie wyłączenia określało kategorie porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, do których ma ono zastosowanie, określało ograniczenia lub klauzule, które mogą lub nie mogą występować w tych porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych, a także określało klauzule, które muszą znajdować się w tych porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych, lub inne warunki, które należy spełnić.
- (7) Właściwa jest jednak kontynuacja podejścia przyjętego w rozporządzeniu (WE) nr 358/2003 polegającego na położeniu nacisku na określenie kategorii porozumień, które podlegają wyłączeniu do pewnego poziomu udziału w rynku, oraz na wskazanie ograniczeń lub klauzul, które nie mogą być umieszczane w takich porozumieniach.
- (8) Przywilej wyłączenia grupowego określony niniejszym rozporządzeniem powinien być ograniczony do tych porozumień, w przypadku których można z wystarczającą pewnością założyć, że spełniają one warunki określone w art. 101 ust. 3 Traktatu. Do celów stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu w drodze rozporządzenia nie jest konieczne określanie tych porozumień, które mogą być objęte art. 101 ust. 1 Traktatu. Jednocześnie nie można zakładać, że porozumienia nieobjęte niniejszym rozporządzeniem objęte są art. 101 ust. 1 Traktatu lub że nie spełniają warunków określonych w art. 101 ust. 3 Traktatu. Przy indywidualnej ocenie porozumień na mocy art. 101 ust. 1 należy uwzględnić kilka czynników, w szczególności strukturę rynku właściwego.
- (9) Współpraca między zakładami ubezpieczeń lub w ramach związków przedsiębiorstw przy zbieraniu informacji (co może obejmować również pewne obliczenia statystyczne) umożliwiającą kalkulację przeciętnego kosztu ubezpieczenia od określonego ryzyka w przeszłości lub, w przypadku ubezpieczeń na życie, tabel wskaźników śmiertelności lub częstotliwości występowania chorób, wypadków i kalectwa, umożliwia wzbogacenie wiedzy o rodzajach ryzyka i ułatwia poszczególnym zakładom oszacowanie ryzyka. Może to ułatwiać wejście na rynek i tym samym być korzystne dla konsumentów. To samo odnosi się do wspólnych badań nad prawdopodobnym oddziaływaniem okoliczności zewnętrznych, które mogą mieć wpływ na częstotliwość lub skalę roszczeń lub rentowność różnego rodzaju inwestycji. Konieczne jest jednak zapewnienie wyłączenia takiej współpracy tylko do takiego stopnia, jaki jest konieczny do osiągnięcia tych celów. Dlatego właściwe jest określenie w szczególności, że porozumienia dotyczące składek komercyjnych nie podlegają wyłączeniu. Składki komercyjne mogą być w rzeczywistości niższe od kwot, na jakie wskazują przedmiotowe zestawienia, tabele lub wyniki badań, gdyż ubezpieczyciele mogą przeznaczyć przychody z poczynionych inwestycji na zmniejszenie swoich składek. Ponadto przedmiotowe zestawienia, tabele lub badania nie powinny być wiążące i powinny mieć jedynie charakter wskazówek. Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować wymiany informacji, która nie jest konieczna do osiągnięcia celów określonych w tym motywie.
- (10) Ponadto im węższe są kategorie, w które pogrupowane są statystyki dotyczące kosztu pokrycia określonego rodzaju ryzyka w przeszłości, tym większe pole manewru mają zakłady ubezpieczeń pod względem różnicowania swoich składek komercyjnych przy ich obliczaniu. Właściwe jest zatem wyłączenie wspólnych zestawień kosztów pokrycia ryzyka w przeszłości, pod warunkiem że statystyki będą prowadzone z możliwie najwyższym stopniem szczegółowości i rozróżnienia, jaki jest wystarczający pod względem aktuarialnym.
- (11) Oprócz tego dostęp do wspólnych zestawień, tabel i wyników badań jest niezbędny zarówno dla zakładów ubezpieczeń działających na przedmiotowym rynku geograficznym lub produktowym, jak i dla zakładów rozważających wejście na ten rynek. Podobnie dostęp do takich zestawień, tabel i wyników badań może być wartościowy dla organizacji konsumenckich lub stowarzyszeń klientów. Zakłady ubezpieczeń niedziałające jeszcze na przedmiotowym rynku oraz organizacje konsumenckie lub stowarzyszenia klientów muszą otrzymać dostęp do takich zestawień, tabel i wyników badań na warunkach rozsądnych, przystępnych finansowo i niedyskryminujących w porównaniu z zakładami ubezpieczeń działającymi już na tym rynku. Warunki takie mogłyby, na przykład, zawierać zobowiązanie ze strony zakładu ubezpieczeń niedziałającego jeszcze na przedmiotowym rynku do przekazywania danych statystycznych dotyczących roszczeń, gdyby kiedykolwiek miał on wejść na ten rynek; mogłyby one również obejmować członkostwo w stowarzyszeniu

⁽¹⁾ COM(2009) 138.

- ubezpieczycieli odpowiedzialnych za sporządzanie zestawień. Należy zapewnić możliwość odstąpienia od wymogu zapewnienia dostępu do danych organizacjom konsumenckim oraz stowarzyszeniom klientów w oparciu o względy bezpieczeństwa publicznego, na przykład w przypadku gdy dane dotyczą systemów bezpieczeństwa elektrowni jądrowych lub słabych stron systemów przeciwpowodziowych.
- (12) Wiarygodność wspólnych zestawień, tabel i badań rośnie w miarę gromadzenia coraz większej ilości danych statystycznych, na których są oparte. Ubezpieczyciele o dużych udziałach w rynku mogą być w stanie gromadzić wewnętrznie wystarczająco dużo danych statystycznych umożliwiających im sporządzanie wiarygodnych zestawień, natomiast ubezpieczyciele o niewielkim udziale w rynku, a tym bardziej nowe podmioty wchodzące na rynek, mogą nie być w stanie sporządzić takich statystyk. Uwzględnienie w tych wspólnych zestawieniach, tabelach i badaniach informacji od wszystkich ubezpieczycieli działających na rynku, w tym od tych dużych, zasadniczo umacnia konkurencję poprzez pomoc małym ubezpieczycielom, a także ułatwia wejście na rynek nowym podmiotom. Ze względu na tę specyfikę sektora ubezpieczeniowego nie jest właściwe uzależnienie wyłączenia tego typu wspólnych zestawień, tabel i wspólnych badań od przekroczenia określonych progów udziału w rynku.
- (13) Grupy koasekuracyjne i koreasekuracyjne mogą w pewnych ograniczonych okolicznościach być konieczne, aby umożliwić przedsiębiorstwom uczestniczącym w grupie oferowanie ubezpieczeń lub reasekuracji od tych rodzajów ryzyka, dla których mogłyby one świadczyć jedynie niepełną ochronę przy braku grupy. Tego rodzaju grupy nie powodują ograniczenia konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu, a zatem nie są na jego mocy zabronione.
- (14) Grupy koasekuracyjne i koreasekuracyjne mogą umożliwiać ubezpieczycielom i reasekuratorom oferowanie ubezpieczeń i reasekuracji od ryzyka, nawet jeśli zakres grupy wykracza poza to, co jest niezbędne do zapewnienia ochrony przed danym rodzajem ryzyka. Tego typu grupy mogą jednak powodować ograniczenie konkurencji, np. poprzez standaryzację warunków ubezpieczeń, a nawet kwot ubezpieczenia i składek. Właściwe jest zatem określenie okoliczności, w jakich takie grupy mogą korzystać z wyłączenia.
- (15) Dla zupełnie nowych rodzajów ryzyka nie jest możliwe określenie z góry zdolności ubezpieczeniowej koniecznej dla ubezpieczenia od ryzyka, ani tego, czy dwie lub więcej takich grup mogłyby współistnieć w celu zapewnienia szczególnego rodzaju ubezpieczenia będącego przedmiotem zainteresowania. Porozumienie powołujące grupę, w której ramach oferowana jest koasekuracja lub koreasekuracja w zakresie takich nowych rodzajów ryzyka, może zatem zostać wyłączone na określony czas bez względu na próg udziału w rynku. Trzy lata powinny stanowić wystarczający okres na zgromadzenie odpowiedniej ilości danych historycznych na temat roszczeń umożliwiających ocenę, czy grupa jest niezbędna, czy też nie.
- (16) Rodzaje ryzyka, które w przeszłości nie istniały, należy uznać za nowe rodzaje ryzyka. Jednak w wyjątkowych okolicznościach za nowy rodzaj ryzyka można uznać takie ryzyko, w którego przypadku obiektywna analiza wskazała, że charakter tego ryzyka uległ tak znacznej zmianie, iż nie jest możliwe określenie z góry zdolności ubezpieczeniowej koniecznej dla ubezpieczenia od danego rodzaju ryzyka.
- (17) W przypadku tych rodzajów ryzyka, które nie są nowe, grupy koasekuracyjne i koreasekuracyjne powodujące ograniczenie konkurencji mogą w pewnych ograniczonych okolicznościach przynosić korzyści uzasadniające wyłączenie na mocy art. 101 ust. 3 Traktatu, nawet gdyby możliwe było zastąpienie ich dwoma lub większą liczbą konkurujących ubezpieczycieli. Mogą one na przykład umożliwiać swoim przedsiębiorstwom uczestniczącym zdobywanie niezbędnego doświadczenia w przedmiotowym sektorze ubezpieczeniowym lub mogą pozwolić na osiągnięcie oszczędności w zakresie kosztów lub obniżanie składek komercyjnych poprzez wspólną reasekurację na korzystnych warunkach. Jednak wszelkie wyłączenia powinny ograniczać się do porozumień, które nie dają objętym nimi podmiotom możliwości usuwania konkurencji w odniesieniu do istotnej części przedmiotowych produktów. Konsumenci mogą czerpać efektywne korzyści z grup tylko w przypadku istnienia dostatecznej konkurencji na rynkach właściwych, na których grupy te działają. Warunek ten powinno się uznać za spełniony, jeżeli udział danej grupy w rynku nie przekracza określonego progu i w związku z tym można przyjąć, że musi ona sprostać faktycznej lub potencjalnej konkurencji ze strony przedsiębiorstw nieuczestniczących w tej grupie.
- (18) Niniejsze rozporządzenie powinno zatem przyznawać wyłączenie takim grupom koasekuracyjnym lub koreasekuracyjnym, które istnieją od ponad trzech lat lub które nie są tworzone w celu pokrycia nowego rodzaju ryzyka, pod warunkiem że łączny udział w rynku przedsiębiorstw uczestniczących w grupie nie przekracza pewnych progów. Próg dla grup koasekuracyjnych powinien być niższy, ponieważ grupy te mogą ustanawiać jednolite warunki umowne i składki komercyjne. Aby ocenić, czy grupa spełnia warunek dotyczący udziału w rynku, należy zliczyć wszystkie udziały w rynku uczestniczących w niej przedsiębiorstw. Udział danego przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku opiera się na łącznej wartości przychodu brutto ze składek, osiąganego przez to przedsiębiorstwo na tym samym rynku właściwym, w ramach danej grupy, a także poza nią. Wyłączenia te powinny jednak obowiązywać wyłącznie w sytuacji, gdy odnośna grupa spełnia dalsze warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, których celem jest spowodowanie do minimum czynników ograniczających konkurencję między przedsiębiorstwami uczestniczącymi w grupie. W takich przypadkach niezbędna byłaby indywidualna analiza w celu określenia, czy spełnione zostały warunki zawarte w niniejszym rozporządzeniu.
- (19) W celu ułatwienia zawierania porozumień, z których część może pociągać za sobą znaczne inwestycje, okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia należy ustalić na siedem lat.

- (20) Komisja może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾, jeśli w konkretnej sprawie ustali, że porozumienie, do którego odnoszą się wyłączenia określone w niniejszym rozporządzeniu, ma jednak skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu.
- (21) Na mocy art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 organ ds. konkurencji państwa członkowskiego może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do terytorium tego państwa członkowskiego lub części jego terytorium, jeśli w konkretnej sprawie okaże się, że porozumienie, do którego odnoszą się wyłączenia określone w niniejszym rozporządzeniu, ma jednak na terytorium tego państwa członkowskiego lub części jego terytorium – jeżeli takie terytorium wykazuje wszystkie cechy odrębnego rynku geograficznego – skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu.
- (22) Na etapie ustalania, czy przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia powinien zostać wycofany na mocy art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, szczególnie ważne są skutki antykonkurencyjne mogące wynikać z istniejących powiązań między grupą koasekuracyjną i koreasekuracyjną lub uczestniczącymi w niej przedsiębiorstwami oraz innymi grupami lub uczestniczącymi w nich przedsiębiorstwami działającymi na tym samym rynku właściwym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „porozumienie” oznacza porozumienie, decyzję związku przedsiębiorstw lub praktykę uzgodnioną;
- 2) „przedsiębiorstwa uczestniczące” oznaczają przedsiębiorstwa będące stronami porozumienia i ich odpowiednie przedsiębiorstwa powiązane;
- 3) „przedsiębiorstwa powiązane” oznaczają:
  - a) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia, bezpośrednio lub pośrednio:
    - (i) jest uprawniona do wykonywania ponad połowy praw do głosowania; lub
    - (ii) jest uprawniona do powołania ponad połowy członków rady nadzorczej, zarządu lub organów prawnie reprezentujących przedsiębiorstwo; lub
    - (iii) ma prawo kierowania działalnością przedsiębiorstwa;
  - b) przedsiębiorstwa, które bezpośrednio lub pośrednio mają w stosunku do strony porozumienia prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
  - c) przedsiębiorstwa, w których przedsiębiorstwo o którym mowa w lit. b), posiada, bezpośrednio lub pośrednio, prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
  - d) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia wraz z jednym lub większą liczbą przedsiębiorstw o których mowa w lit. a), b) lub c), lub w których dwa lub więcej spośród tych ostatnich wspólnie posiadają prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
  - e) przedsiębiorstwa, w których prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a) wspólnie przynależą do:
    - (i) stron porozumienia lub odpowiednio ich przedsiębiorstw powiązanych, o których mowa w lit. a)–d); lub
    - (ii) jednej strony lub większej liczby stron porozumienia lub też jednego przedsiębiorstwa lub większej liczby przedsiębiorstw powiązanych, o których mowa w lit. a)–d), oraz osoby trzeciej (osób trzecich);
- 4) „grupy koasekuracyjne” oznaczają grupy tworzone przez zakłady ubezpieczeń bezpośrednio lub poprzez brokerów lub autoryzowanych agentów, z wyjątkiem porozumień koasekuracyjnych *ad hoc* na rynku ubezpieczeniowym, w których pewna część danego rodzaju ryzyka jest pokrywana przez głównego ubezpieczyciela, a pozostała część tego ryzyka jest pokrywana przez kolejnych ubezpieczycieli, których wzywa się do pokrycia tej pozostałej części i którzy:
  - a) zgadzają się udzielać w imieniu i na rachunek wszystkich uczestników ubezpieczeń od określonej kategorii ryzyka; lub
  - b) powierzają udzielanie ubezpieczeń i zarządzanie ubezpieczeniami od określonej kategorii ryzyka w ich imieniu i na ich rachunek jednemu lub większej liczbie zakładów ubezpieczeń, wspólnemu brokerowi lub wspólnemu organowi utworzonemu w tym celu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

5) „grupy koreasekuracyjne” oznaczają grupy tworzone przez zakłady ubezpieczeń bezpośrednio lub poprzez brokerów lub autoryzowanych agentów, ewentualnie z pomocą jednego lub kilku zakładów reasekuracyjnych, z wyjątkiem porozumień koreasekuracyjnych *ad hoc* na rynku ubezpieczeniowym, w których pewna część danego rodzaju ryzyka jest pokrywana przez głównego ubezpieczyciela, a pozostała część tego ryzyka jest pokrywana przez kolejnych ubezpieczycieli, których następnie wzywa się do pokrycia tej pozostałej części w celu:

- a) wzajemnej reasekuracji całości lub części swoich zobowiązań związanych z określoną kategorią ryzyka;
- b) przyjmowania pomocniczo w imieniu i na rachunek wszystkich uczestników reasekuracji tej samej kategorii ryzyka;

6) „nowe rodzaje ryzyka” oznaczają:

- a) ryzyko, które nie istniało wcześniej i od którego ubezpieczenie wymaga opracowania zupełnie nowego produktu ubezpieczeniowego, bez możliwości rozszerzenia, ulepszenia lub zastąpienia istniejącego produktu ubezpieczeniowego; lub
- b) w wyjątkowych przypadkach, ryzyko, którego charakter – oceniany na podstawie obiektywnej analizy – uległ tak znacznej zmianie, że nie jest możliwe określenie z góry zdolności ubezpieczeniowej koniecznej dla ubezpieczenia od danego rodzaju ryzyka;

7) „składka komercyjna” oznacza cenę płaconą przez nabywcę polisy ubezpieczeniowej.

ROZDZIAŁ II

WSPÓLNE ZESTAWIENIA, TABEL I BADANIA

Artykuł 2

Wyłączenie

Zgodnie z art. 101 ust. 3 Traktatu i z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień, do których przystąpiły dwa lub większa liczba przedsiębiorstw sektora ubezpieczeniowego, w odniesieniu do:

- a) wspólnych zestawień oraz rozpowszechniania informacji niezbędnych do realizacji następujących celów:

- (i) kalkulacji przeciętnego kosztu ubezpieczenia od określonego rodzaju ryzyka w przeszłości (zwanym dalej „zestawieniami”);

- (ii) tworzenia tabel śmiertelności oraz tabel pokazujących częstotliwość chorób, wypadków i kalectwa w związku z ubezpieczeniem obejmującym element kapitalizacji (zwanym dalej „tabelami”);

- b) wspólnego przeprowadzania badań dotyczących prawdopodobnego wpływu ogólnych okoliczności, zewnętrznych w stosunku do zainteresowanych przedsiębiorstw, na częstotliwość lub skalę przyszłych roszczeń dla danego ryzyka lub kategorii ryzyka, albo na rentowność różnych rodzajów inwestycji (zwanym dalej „badaniami”) oraz rozpowszechniania wyników takich badań.

Artykuł 3

Warunki wyłączenia

1. Wyłączenie przewidziane w art. 2 lit. a) stosuje się pod warunkiem, że zestawienia lub tabele:

- a) oparte są na zbiorze danych, gromadzonych przez kilka lat występowania ryzyka, wybranych jako okres obserwacji, odnoszących się do identycznych lub porównywalnych czynników ryzyka, wystarczająco licznych do stworzenia bazy, na której można prowadzić obliczenia statystyczne i która dostarczy danych liczbowych dotyczących (między innymi):

- (i) liczby roszczeń zgłaszanych w ciągu tego okresu;

- (ii) liczby poszczególnych rodzajów ryzyka ubezpieczonego w każdym roku występowania ryzyka w wybranym okresie obserwacji;

- (iii) całości kwot zapłaconych lub należnych w odniesieniu do roszczeń powstałych w tym okresie;

- (iv) całkowitej kwoty ubezpieczonego kapitału dla każdego roku występowania ryzyka podczas wybranego okresu obserwacji;

- b) zawierają tak szczegółowe rozbiecie dostępnych statystyk, jak to potrzebne pod względem aktuarialnym;

- c) nie uwzględniają pod żadną postacią kosztów nadzwyczajnych, dochodu wynikającego z rezerw, kosztów administracyjnych lub handlowych, wpłat o charakterze fiskalnym lub parafiskalnym, i nie biorą pod uwagę ani dochodów z inwestycji, ani przewidywanych zysków.

2. Wyłączenia przewidziane w art. 2 stosuje się pod warunkiem, że zestawienia, tabele lub wyniki badań:

- a) nie identyfikują przedmiotowych zakładów ubezpieczeń ani żadnej z ubezpieczonych osób;
- b) po opracowaniu i przy rozpowszechnianiu zawierają oświadczenie, że nie są wiążące;
- c) nie zawierają jakichkolwiek wskazań dotyczących poziomu składek komercyjnych;
- d) są dostępne na rozsądnych, przystępnych finansowo i niedyskryminujących warunkach dla każdego zakładu ubezpieczeń, który wnioskuje o ich egzemplarz, łącznie z zakładami ubezpieczeń, które nie działają na rynku geograficznym lub produktowym, do których te zestawienia, tabele lub wyniki badań się odnoszą;
- e) są dostępne na rozsądnych, przystępnych finansowo i niedyskryminujących warunkach dla organizacji konsumenckich lub stowarzyszeń klientów, które w odpowiedni i precyzyjny sposób zwrócą się o umożliwienie dostępu do nich z należytym uzasadnionym powodem, z wyjątkiem sytuacji, gdy niepublikowanie jest obiektywnie uzasadnione względami bezpieczeństwa publicznego.

Artykuł 4

Porozumienia nieobjęte wyłączeniem

Wyłączenia przewidziane w art. 2 nie mają zastosowania w przypadku, gdy przedsiębiorstwa uczestniczące podejmują wspólne przedsięwzięcie lub zobowiązanie albo zobowiązują inne przedsiębiorstwa do nieużywania zestawień lub tabel różniących się od tych, o których mowa w art. 2 lit. a), lub do nieodchodzenia od wyników badań, o których mowa w art. 2 lit. b).

ROZDZIAŁ III

WSPÓLNE UBEZPIECZENIE OD NIEKTÓRYCH RODZAJÓW RYZYKA

Artykuł 5

Wyłączenie

Zgodnie z art. 101 ust. 3 Traktatu i z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień, do których przystąpiły dwa lub większa liczba przedsiębiorstw sektora ubezpieczeniowego, w odniesieniu do tworzenia lub działania grup zakładów ubezpieczeń lub grup zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji,

w celu wspólnego ubezpieczenia od określonej kategorii ryzyka w formie koasekuracji lub koreasekuracji.

Artykuł 6

Zastosowanie wyłączenia i progi udziału w rynku

1. W odniesieniu do grup koasekuracyjnych lub koreasekuracyjnych utworzonych wyłącznie w celu ubezpieczenia od nowych rodzajów ryzyka, wyłączenie przewidziane w art. 5 stosuje się przez okres trzech lat od daty pierwszego utworzenia grupy, niezależnie od udziału grupy w rynku.

2. Jeśli chodzi o grupy koasekuracyjne lub koreasekuracyjne niewchodzące w zakres stosowania ust. 1, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma zastosowanie przez okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że łączny udział w rynku przedsiębiorstw uczestniczących nie przekracza:

- a) w przypadku grup koasekuracyjnych – 20 % dowolnego rynku właściwego;
- b) w przypadku grup koreasekuracyjnych – 25 % dowolnego rynku właściwego.

3. Przy obliczaniu udziału przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku właściwym uwzględnia się:

- a) udział przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku w ramach grupy będącej przedmiotem zainteresowania;
- b) udział przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku w ramach innej grupy na tym samym rynku właściwym, na którym działalność prowadzi grupa będąca przedmiotem zainteresowania, w której zaangażowane jest przedsiębiorstwo uczestniczące; oraz
- c) udział przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku na tym samym rynku właściwym, na którym działalność prowadzi grupa będąca przedmiotem zainteresowania, poza wszelkimi grupami.

4. Do celów stosowania progów udziału w rynku przewidzianych w ust. 2 stosuje się następujące zasady:

- a) udział w rynku oblicza się na podstawie przychodu brutto ze składek; jeżeli dane dotyczące przychodu brutto ze składek nie są dostępne, do ustalenia udziału w rynku przedsiębiorstwa uczestniczącego można użyć danych szacunkowych opartych na innych wiarygodnych informacjach rynkowych, m.in. takich jak zapewnione pokrycie ubezpieczeniowe lub wartość ubezpieczonego ryzyka;

b) udział w rynku oblicza się na podstawie danych dotyczących poprzedniego roku kalendarzowego.

5. Jeżeli udział w rynku, o którym mowa w ust. 2 lit. a), początkowo nie przekracza 20 %, ale następnie rośnie ponad ten próg, nie przekraczając jednak 25 %, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma w dalszym ciągu zastosowanie przez okres dwóch kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku, w którym próg 20 % został przekroczony po raz pierwszy.

6. Jeżeli udział w rynku, o którym mowa w ust. 2 lit. a), początkowo nie przekracza 20 %, ale później wzrasta powyżej progu 25 %, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma w dalszym ciągu zastosowanie przez okres jednego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym próg 25 % został przekroczony po raz pierwszy.

7. Przywileje wynikające z ust. 5 i 6 nie mogą być połączone tak, by przekroczyły okres dwóch lat kalendarzowych.

8. Jeżeli udział w rynku, o którym mowa w ust. 2 lit. b), początkowo nie przekracza 25 %, ale następnie rośnie ponad ten próg, nie przekraczając jednak 30 %, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma w dalszym ciągu zastosowanie przez okres dwóch kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku, w którym próg 25 % został przekroczony po raz pierwszy.

9. Jeżeli udział w rynku, o którym mowa w ust. 2 lit. b), początkowo nie przekracza 25 %, ale później wzrasta powyżej progu 30 %, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma w dalszym ciągu zastosowanie przez okres jednego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym próg 30 % został przekroczony po raz pierwszy.

10. Przywileje wynikające z ust. 8 i 9 nie mogą być połączone tak, by przekroczyły okres dwóch lat kalendarzowych.

Artykuł 7

Warunki wyłączenia

Wyłączenie przewidziane w art. 5 stosuje się pod warunkiem, że:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2010 r.

a) każde przedsiębiorstwo uczestniczące po złożeniu z odpowiednim wyprzedzeniem wypowiedzenia może wycofać się z grupy bez ponoszenia jakichkolwiek sankcji;

b) zasady grupy nie zobowiązują żadnego z przedsiębiorstw uczestniczących w grupie do ubezpieczenia lub reasekuracji poprzez grupę, ani nie ograniczają żadnemu przedsiębiorstwu uczestniczącemu w grupie możliwości ubezpieczenia lub reasekuracji w całości lub części poza grupą od wszelkiego rodzaju ryzyka ubezpieczonego przez grupę;

c) zasady grupy nie ograniczają działalności grupy lub uczestniczących w niej przedsiębiorstw do ubezpieczenia lub reasekuracji od ryzyka umiejscowionego w określonej geograficznie części Unii;

d) porozumienie nie ogranicza produkcji lub sprzedaży;

e) porozumienie nie dokonuje podziału rynków lub klientów; oraz

f) przedsiębiorstwa uczestniczące w grupie koreasekuracyjnej nie porozumiewają się w sprawie składek komercyjnych, które naliczają w ubezpieczeniach bezpośrednich.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8

Okres przejściowy

Zakaz ustanowiony w art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania w okresie od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 30 września 2010 r. w odniesieniu do porozumień obowiązujących w dniu 31 marca 2010 r., które nie spełniają warunków wyłączenia przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, ale spełniają warunki wyłączenia przewidziane rozporządzeniem (WE) nr 358/2003.

Artykuł 9

Okres obowiązywania rozporządzenia

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 marca 2017 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący